

autor: Detail

31.10. Štěpánka, Volfgang!
Přejeme vše nejlepší!
Máme pro Štěpánku
přáníčko ve džbánu.
A co pro Volfganga?
Klíče od Mustanga.

Kolik má čeština výrazů pro konopí?
V jednom článku 10 nejzajímavějších věcí o Americe bylo, že USA má přes 200 výrazů pro konopí. A Nájezd se tímto ptá: kolik jich má čeština?

Během jara se aktivně sbíraly výrazy. Ty se rozdělily na dva tábory: výrazy pro konopí a výrazy pro kouření marihuany.

Aktuální seznam je umístěn na stránkách Nájezdu:
najezd.wz.cz/konopi/konopi.html

Přidejte i vy své nápady.
Váš Nájezd!

Upozornění: Jíst se má jednou denně. Od rána do večera.

Společně proti NARCISMU!

Kalindář

- 3.11. se koná akce **Yamabushi na Avoidu**. Kde: (A)void Floating Gallery (Náplavka, P-1), kdy: 20:00, vstup: kdo ví?
- 10.11 se koná **Kachnění 4**. Vystoupí: FÜNF; MRTVÁ ŽIDOVSKÁ; JOHNNY SERVICE. Kde: Balada Bar (Evropská 689/148, P 6 – Dejvice; tram. zast. Červený vrch) kdy: 18:40, vstup: do klobouku.
- 16.11. se koná **narozeninová oslava 7. let časopisu Nájezd**. Přehlídka umělců časopisu Nájezd. Divadlo, recitál, hudba, vizuálně... Kde: Barré (Veletržní), start: 19:00, vstup: volný.
- 21.11 se koná **Autorské čtení DIY sdružení Pravěk**. Vystoupí: JAN FAIX, KAREL SCHESTAUBER, VLÁDA TUPÁČEK, TOM HRADILÍK, KAREL BRAUN, RADEK VALENTA, MARTIN KRÁL, VIKTOR NEDBAL, KAROLÍNA VÁLOVÁ, ONDŘEJ ŠTĚPÁNEK. Kde: Infocentrum Salé (Orebitská 14,P3), kdy: 18:30, vstup: 0

Edice bulletin Nájezdu

Dříve, než rozšíříš svoji knihovnu o novou literaturu, neopomeň shlédnout nabídku novodobé samizdatové literatury bulletinů časopisu Nájezd. Zážitek jest zaručen.

- **TOMASH ROGOWSKI: Na počátku byla žena** (A6, 44 str.) cena 30 Kč
  - **Ld@ & HovAdoO: Přízraky Nonetské** (A5, 128 str.) cena 100 Kč
  - **FIKUS: Fikusoidy** (A5, 78 str.) cena: 100 Kč
  - **TOMASH ROGOWSKI: Návštěvník věčnosti** (A5, 75 str.) cena: 75 Kč
  - **Jiří „SVINĚ“ FIALA: Přízraky sračkárný Chotěnovské** (A5, 48 str.) cena: 30 Kč
  - **HLDP: 10+1 Mikulášský koncert a vše mezi tím** (A5, 115 str., barevně) cena: 150 Kč
- K dostání: u Krtka v Barré nebo na stránkách: najezd.wz.cz,
či e-mailem: najezd@gmail.com.

Zavírání studánek (Halloweenská povídka)

„Pokud se něco neposere na počátku, tak to nebude dobrej mejdan!“ Slova tato vyřkl jistý Čmouda, který když obracel auto (Škoda 120 L, modré barvy) ze střechy zpátky na kola, když posbíral hudební aparaturu a hodinu ji obíral od bahna podzimní ornice před večerním koncertem, tak tato slova vedrala se památného rána mezi rty L., když cestou na nádraží zjistil, že nemůže najít svůj tabák.

Čeká jej výlet s kamarády na soukromé podzemní Zavírání studánek následované mejdanem a poklidným odjezdem domů.

Což o to, měli jet ještě dva. Na smluveném místě čekal jen F..

„Kde je D.?“

„Ještě nedorazil.“

„Jak dlouho tu čekáš?“ zjišťoval L.

„Cože, dvacet minut? No jede nám to za sedm minut, musíme jít.“

Vyrazili. Čekal je ten rakouskej vlak, který sliboval komfort a relativně klid po celou cestu. Trochu je však švalo, že D. nepojede. Usadili se do sedátek a vlak se rozjel. Po Karlínském tunelu se otevřely dveře vagonu a tam D. s kytarou. Přišel odér včerejšího koncertu kdesi v Praze a jeho oči, krhavé jak hejno havraní, sesedly na naše sedačky.

„Čau. To tady sedím u téhle krásné slečny?“

Ahoj, jak ti říkají?

Aha, ty nemluvíš česky...“

Koketná zápletka skončila na jazykové bariéře. L. začal tušit, že něco není úplně v pořádku. Tak jako tak všichni měli radost, že se šťastně shledali, ale D. byl viditelně v jiném světě.

„Kluci, vždyť vy sedíte úplně obráceně.“ D. pohrdl vyhrazeným sedátkem a sedl si k doposud opuštěnému stolu čtyřsedačky. L. čekal, až přijde štiplístek a pokoušel se usnout, neb i on měl včerejšek taky divokej. F. vytáhl tulamorovicu a šel se na ni s D. podívat. V Pardubicích jsou však pánové vyexpedováni na jednu stranu. To byl impuls, aby se začali družit. D. vytáhl deník a chtěl získat co nejvíc podpisů od okolních pasažérů. F. na položenou otázku o jeho pojetí krásných žen glosoval, že když vidí krásnou ženu, tak se za ní samozřejmě ohlédne, ale když vidí, jak navíc šmajdá, tak už se na ni – jako na krásnou ženu – již dále nemůže dívat. Rozesmál tím celý česky rozumící vagon.

L. usnul. D. získával nové známosti a F. průběžně vzpomínal na zážitky. Vagonem létaly zátky, zvalo se na sběr houbiček, domlouval se nocleh, koncert...

„Vážení cestující, za malou chvíli dorazíme do stanice Brno hlavní nádraží...“

L. se samovolně budí a přemýšlí, jak rozklíčuje následný přestup a koupení lístku do města I.

F. se pochlubil téměř vypitou lahví whisky, D. vypadal relaxovaněji než před nástupem do vlaku a L. je jen ubezpečil, že je třeba najít přestup, načež první odešel. Pak zmizel v housenkovité frontě ven na nástupiště.

L. se brodí v chumlu lidí a hledá pokladnu. Bylo dvacet minut na koupení jízdenek. Třetí pokladna vypadala slibně. Tři lidi ve frontě, jedna žena na přepážce. Chvilku L. čekal, pak odešel z fronty druhý, třetí a komentující dění zaklením klením: „Do piči!“ a odchází i on hledat další pokladny. Naštěstí našel. Mezinárodní pokladny nacionálních drah umí prodat regionální lístek, tudíž L. šel rovnou první na řadu. L. seznámen s přestupnými body zvolil variantu dva, tedy jízda vlakem. Odešel sice pochytřen, ale s těžkou hlavou. L. zavolal číslo nástupiště F., ten vzal D. a tulamorským krokem vyrazili ob jednu kolej. L. si dává cigáro, kupuje pivo a hledá zbylé pobudy. D. mezitím jde hledat L. po vlaku, F. se příjemně usmívá. L. se poprvé napil tulamorovice.

Z Brna odjíždí vlak kamsi na Jihlavu a naše trio

okupuje dvě sedačky dopoledního vlaku odvázející děti a starce na návštěvy příbuzenstev. D. tahá kytaru a postupně zdolává zip jejího obalu. F. pije tulamorovu kořalku a flusá víčko po D. Ten zmáčkne akord a začne cosi drmolit.

„Karlátka smrdějó

van, tú, trý, fór,

karlátka smrdějó o – o – o – ó.“

Přestupní zastávka S. Rychle ven. F. standardně vůči společenskému bontonu vystoupil. D. vystoupil, ale motal se tak, že vzápětí po krkolomném přepadu kolejíště na trávníku konečně dopadl. Vlak odjel, přesto se jako poslední zamávání na cestu otevřelo okno a letí z něho kožená bunda D. Evidentně ji holomek zapomněl ve vlaku. Čekání na přípoj si D. krátíl spánkem, vyznáváním radosti ze samotné esenciality života kořeněné pády na držku, když udělal právě osmý krok. Je to tady. Přijel náš poslední přípoj, který se ukázal jako nejobtížnější. D. při nástupu spadl celkem třikrát. Napopsledy ze schodů. Štiplístek dělal, že nic neviděl a nehodlal se angažovat v zajištění přepravních náležitostí tohoto trojlístku.

Konečně se jede. Každý tunel se stal echolanem, kde D. i F. museli zvěstovat z otevřených oken vlaku primární výkřiky svých vnitřních pohnutí. Jeden pán, který peskoval děti, ať už za alkoskupinkou nechodí, to nakonec nevydržel, zašel za L., kde mu pronesl do ucha jakožto nejstřízlivějšímu, cosi na téma, jak mu pánové zkazili rodinný výlet. F. pronesl, že si jako vychovatel na základní škole myslí, že by naopak děti měly vidět opilé lidi, aby se jich nebály a měly poznat, jak a co dělají. Koneckonců to bylo jedno. L. vyskočil a právě odebral sekýru z rukou D. který klel cosi z okna, rázně jej pak usadil do sedadla. Sice šlehán bičem výčitek D. se L. v klidu usadil a pohrozil, ať se to nadále neopakuje. D. prasečími očky sleduje svět a najednou nemůže pochopit, proč je Změkoule tak zlé místo a proč se najednou lidé nsmějou.

Cílová stanice město I.. Tam nás čekal na zápraží J., který popíjel s úsměvem zahrazeným fousisky lahvo pivu.

„Otevřely se dveře, vystupují lidi... a najednou letí batoh a za ním D. rovnou držkou na peron,“ vzpomínal pak J. u ohně, ačkoliv si vybavoval, že netradiční úvod této pražské delegace, vůbec ještě nekončil.

„Nemáte tady vodu?“ zeptal se D. poté, co se definitivně zvedl a odklopýtal z kolejíště na přilehlý trávník. Svalil se. Vydechl a zase se zvedl.

„Koupil jsem vodu, abych si mohl večer načepovat ze studánky.“

J. podává plastovou lahev. D. ji otvírá. L. kouří už třetí cigaretu a užívá si první chvíle náhlé pohody po předchozí pekelné hodině. Zřejmě na něj cosi během cesty dolehlo, protože chodí stále dokolečka a často při tom mění směr chůze.

J. vzpomíná, že vlastně včera vypadal velmi podobně jako D. Když v tu najednou D. po otevření lahve vody lije její obsah na zem, pak na kalhoty, do rozkroku, až si konečně polil hlavu. Libuje si u toho.

„Už jsem se bál, že nám zbyde,“ J. nejistě zhodnotil situaci.

Vyrazili dál. Tentokrát nutně mimo dosah dalších očí. F. počural peron a D. zaparkovaný kamion. Následujících sto metrů se odehrávalo na jevišti prašné cesty, kam D. upadl nesčetněkrát, i Mickey mause doposud vyjímajíc se na jeho bílé mikině, zmizel pod nánosem koptu a uhelného sedimentu. Čtyrlístek byl sice spolu, ale nacházely se tam dva možná tři mejdany odehrávající se najednou. „Nejhorší nemoce, jsou davový emoce,“ hlásalo graffiti nějakého Alexeje. Něco na tom snad bude, protože skupinka D. a F. se válela na trávě, na silnici, házeli po sobě batohy a všeobecně si užívali krásné poledne. Příchodem k Oslavě, potoku, který skýtal břeh dál od lidí, se skupinka usadila a načala se další lahev tulamorky. Došlo ke koupeli. L. a J. doufali, že to snad pomůže zmírnit podnapilé pařáty zahazující D. mimo jakýkoliv přimočarý pohyb. Leč doufali marně.

konec první části

Ld@ & HovAdoD

